



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6659/2023
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ и Града Крагујевца, чији је пуномоћник и законски заступник Градско правобранилаштво града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1722/21 од 18.08.2022. године, у седници одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1722/21 од 18.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1722/21 од 18.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12286/20 од 23.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу, као солидарни дужници, исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције по 49,00 динара, за период од 09.10.2017. године закључено са 30.07.2020. године, са каматом за сваки месечни износ почев од 15. у месецу за претходни месец, до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу као солидарни дужници исплате на име трошкова поступка 6.000,00 динара, са каматом предвиђеном Законом о затезној камати почев од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1722/21 од 18.08.2022. године, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка плати 6.000,00 динара са каматом предвиђеном Законом о затезној камати, почев од извршности пресуде до исплате.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су дали одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о дозвољености и основаности ревизије, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, није дозвољена.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић